

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Diplomová práce

CO VIDÍM UŽ TU NENÍ

Jakub Šik

Plzeň 2018

Západočeská univerzita v Plzni
Ústav umění a designu
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění
Studijní program Výtvarná umění
Studijní obor Sochařství
Specializace Socha a prostor

Diplomová práce
CO VIDÍM UŽ TU NENÍ

Jakub Šik

Vedoucí práce: Prof. Ak. soch. Jiří Beránek
Katedra výtvarného umění
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2018

Prohlašuji, že jsem práci zpracoval samostatně a použil jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2015

.....

podpis autora

OBSAH

1 ÚVOD	2
2 KRAJINA A PAMĚŤ	3
3 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE	5
4 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY	7
4.1 O SYMBOLU	8
5 POPIS DÍLA	9
5.1 ŠIBENIČNÍ VRCH	10
5.2 DVŮR VRANOV	11
5.3 RELIÉF ZANIKLÝCH DOMŮ	13
5.4 PROLOGY	14
6 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA	15
6.1 KOMPOZIČNÍ KRAJINNÝ KONTEXT.....	16
7. ZÁVĚR	18
8 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	19
8.1 KNIŽNÍ A PERIODICKÁ LITERATURA	19
8.2 INTERNETOVÉ	19
9 RESUMÉ	20
10 SEZNAM PŘÍLOH	21

1 ÚVOD

Svoji diplomovou práci vnímám jako souhrnný krajinný kontext. Uvědomění si, jak daná krajina mohla vypadat v očích mých předků, kteří po této zemi chodili. Zaměřil jsem se na oblast okolo Rabštejna nad Střelou, kde skutečně můj rod nějakou dobu pobýval. Celá práce je série sochařských site-specific instalací a prologů s principy land – artu. Cílem je připomínka zaniklé vesnice a statků okolo Rabštejna, zviditelnění míst v krajině, které v sobě nesou nádechy zapomenutých dramátů.

2 KRAJINA A PAMĚŤ

Středoevropskou krajinu vnímám jako přírodní i kulturní fenomén daný různými způsoby využívání, jako je zemědělství, pastevectví nebo hornictví. Na řadě našich chráněných území bychom neměli pečovat jen o „přírodu“ ale také o specifický a dlouhodobě stabilizovaný typ prostředí, jenž je dán interakcí člověka a prostředí. Domnívám se, že činnost člověka až do 19.stol. a někde do 50. let 20. století krajinu spíše obohacovala než ničila. Dnešní agrárně-industriální výdobytky vedou bohužel k určitému životnímu postoji, a to docílit bez ohledu na životní prostředí co nejvyšší životní úrovně. Dochází k nezájmu o prostředí a k degradaci celých krajinných celků.

Je důležité také upozornit na jev, který J. Jeník označuje jako „homeostázi krajiny“ a o kterém hovoří J. Sádlo jako o krajinné autoregulaci nebo dokonce o kybernetice krajinného genia loci. V obou případech je nositelem autoregulace či homeostáze paměť krajiny. Paměť je definována *Slovníkem spisovné češtiny* (Academia, Praha 1994) jako „způsobilost uchovávat vjemy a vybavovat je.“ Sádlova definice je ještě přímější: „*Paměť je schopnost regenerovat někdejší stav.*“ Podobně považuje J. Jeník homeostázy krajiny za „*stav, při němž hlavní činné prvky a hlavní řetězy vazeb krajinného systému jsou udržovány autoregulačními ekologickými procesy ve stabilitě a při němž nedochází ke vzniku katastrofických zvrátů*“. Paměť krajiny tedy úzce souvisí s jedním udržitelným životem.¹

1 SÁDLO, Jiří a David STORCH. *Biologie krajiny: biotopy České republiky*. Vyd. 2. Praha: Vesmír, 2000. ISBN 80-85977-31-1.

„Živly jsou zaplaťpámbů v pořádku, to jen člověk se musí mít na pozoru, zatímco vesluje peklem“

Jack Kerouac

Zde slovy anglického básníka Gerarda Manleye Hopkinse chci poukázat, že existuje něco jako „inscape“, tedy výraz pro vnitřní prostor či vnitřní krajinu jako protiklad krajiny vnější neboli „landscape“. Hopkins chápe „inscape“ velmi hluboce, je to pro něj jakýsi vnitřní vzor či rytmus, způsob, jakým je členěno něco prvotního a tvořivého uvnitř. Báseň vzniká, pokud se vnitřní krajina jeho duše setká s podobně uspořádaným rytmem vnější přírody. V tomto procesu se pak vytváří nová vnitřní krajina. A podobně jako v krajině působí vnější síly, tak i ve vnitřním prostoru nalézáme „instress“ neboli plastickou sílu, která způsobuje, že se podoba vnější krajiny vtiskává do podoby duše.² Je to znepokojivý názor—rozhlédněme se a uvažme, jaká krajina nás vytváří?

„Posvátné již není, co je božské, ale prostor, kde se potkává příroda a duch“.

2 CÍLEK, Václav. *Krajiny vnitřní a vnější: texty o paměti krajiny, smysluplném bobrovi, areálu jablkového štrúdlu a také o tom, proč lezeme na rozhlednu*. 2., dopl. vyd. Ilustroval Miloš ŠEJN. Praha: Dokořán, 2005. ISBN 80-7363-042-7.

3 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONEXTU SPECIALIZACE

Mé dílo v kontextu sochařství se zaobírá mnoha různými přístupy k tvorbě. To ovšem není myšleno jako vymezování řekněme stylu, odvětví, ale i výběru materiálu. Na počátku mého experimentování na poli umění, jsem se věnoval převážně figuře, ale i zoomorfním objektům, jež jsou spojeny s místem jeho podstaty a mytologie. Byl jsem fascinován samotným procesem probíhajícím při výpalu hlíny, ale také prací s něčím hmatově pocíitelným. Z počátku jsem byl zmaten tím, jaké jsou možnosti formování, vypalování a glazování hlíny, a jak pomocí hliněných plastik lze vyjadřovat své pocity a ideje. Avšak s pozdějším poznáváním lidí, kteří mojí chaotickou práci nějak zkorigovali, anebo posouvali mé myšlenkové pochody výš či níž, jsem zjistil, že jsem nejvíce zaujat prací s materiálem. Proces, vznikající i za hranicí vyjadřování a také modelace. Proto dalším stupněm fascinace bylo poznání kovů, jejich proměna při odlévání, ale i působením času. K tomuto poznání mne dovedl můj dlouholetý přítel ak. soch. Otmar Oliva. Ukázal mi způsob, jakým smíchat kovy tak, aby jejich vlastnosti odpovídaly i následnému využití, například při odlévání zvonů. U těchto procesů, jsem nabil domnění, že i sám materiál může být vyjadřovacím prostředkem s vně ukrytými myšlenkami.

Při své dosavadní tvorbě jsem se proto vždy věnoval materiálu a jeho proměně. Dále poznávání nových materiálů, například skla, nebo různých druhů plastů, mne nutilo více tvořit. To znamená, že prvotní hlína už nebyla jediným médiem, nositelem myšlenky a mého vlastního projevu.

Základem byla vždy hmota, později pak chápání hmoty v prostoru. A dalším důležitým faktorem je a byla pro mne řemeslná stránka procesu výroby mých děl. Tato řemeslnost, objevující se již v pravěku, je pro mne zdrojem trvalé inspirace.³

4 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Od samotného počátku jsem věděl, že se budu věnovat práci s krajinou. Okolí Rabštejna jsem navštěvoval již mnohem dříve, vždy mě to tam nějak přitahovalo. Nevím přesně čím to je, ale cítím, že tato krajina má v sobě za kódovaný jakýsi nádech dramatu či dokonce určitou formu temnoty. Jsem si jist, že na tomto místě muselo v historii docházet k velkým nepokojům, a to od středověku až po odsun sudetských Němců po 2. sv. válce. Paměť tohoto místa je zde velmi zakořeněna. Jeho jedinou světlou stránkou jsou lidé, kteří se snaží o znovuosídlení Rabštejna. Celé okolí kolem řeky Střely tvoří jen opuštěné domy a vesnice. Proto volba tématu: Co vidím už tu není.

„Pach lidské krve to jest balzám pro mé srdce“

Autora jsem zapomněl...

4.1 O SYMBOLU

„Podobnost mezi obrazovým světem umění a hloubkové psychologie spočívá ne náhodou právě na symbolovém charakteru obou.“⁴ Právě prostřednictvím symbolu se vyjadřuje archetyp, který je formou či principem bez obsahu. Díky Jungově výkladu o archetypech je pochopitelné a zřejmé, proč jsou symboly často velice podobné v různých kulturách a proč se dokážeme obejít bez jejich jazykového výkladu. Symbol je totiž spojnicí mezi vědomou a nevědomou (archetypální) sférou naší mysli. Jeho význam vycitujeme, spíše než bychom jej rozumově uchopovali. „Nejenže žijeme ve světě symbolů. Svět symbolů žije v nás.“⁵

Samo slovo „symbol“ pochází z řeckého slovesa „symballein“, což znamená dávat dohromady, slučovat či spojit na smysluplném místě. Dříve, jakožto podstatné jméno „symbolon“, označovalo hliněnou destičku, již si na dvě poloviny rozlamovali na delší čas se rozcházející přátelé. Při opětovném setkání bylo spojení polovin destičky znamením nejvyšší úcty a hlubokého přátelského, partnerského vztahu.

Významem symbolu je proto interpretace nějakého vztahu, jeho smyslem naplnění jednáním. Symbol „uniká přesné definici“, není jednoznačný a nelze jej zjednodušit či zredukovat. Podobně jako sny potřebuje „elasticitu, porozumění“ a divákovu účast, aby tento symbolem opatřené dílo naplnil významem a smyslem.

4 HEINZ-MOHR, Gerd. *Lexikon symbolů: obrazy a znaky křesťanského umění*. Praha: Volvox Globator, 1999. ISBN 80-7207-300-1.

5 HEINZ-MOHR, Gerd. *Lexikon symbolů: obrazy a znaky křesťanského umění*. Praha: Volvox Globator, 1999. ISBN 80-7207-300-1.

5 POPIS DÍLA

Jak už jsem výše naznačil, celou diplomovou práci vnímám jako souhrnný krajinný kontext ke vztahu k mé osobě. Zaměřil jsem se na oblast, která přiléhá k městu Rabštejnu, kde koncem 18. století ještě stávala vesnice s mnoha usedlostmi a rybníkem. Dnes na tomto místě, bohužel stojí pouze zchátralý barokní statek Vranov a mnoho nespecifikovaných reliéfů v krajině, které připomínají tehdejší základy domů. Zde, jsem svou sochařskou pozornost zaměřil hlavně na tři (podle mého názoru) nejdůležitější body. Statek Vranov, Šibeniční vrch a na základy prvního začínajícího domu nejbližší k Rabštejnu. Hlavní myšlenka (i když jsem každému z těchto bodů věnoval jinou pozornost) je především v historickém a kulturním pojetí daného prostoru v přírodě. Dále ve zviditelnění prostoru v krajině, a to s přihlédnutím k principům land-artu (tedy spíše doplnění krajiny), v provázání kolemjdoucích diváků s krajinou za pomoci mé sochy způsobem uvolnění a zakoušení nějakého spojení i se sochou a stanutí se její součástí. Domnívám se, že i tím její monumentalita splyne s okolím.

Pro srozumitelnější objasnění díla, rozdělím práci na několik prvků, které budu popisovat jednotlivě.

5.1 ŠIBENIČNÍ VRCH

Šibeniční vrch je pro mne strategickým bodem této barokní krajiny. Z tohoto vrchu totiž dochází k propojení mezi nejdůležitějšími historicko-kulturními prvky Rabštejska, jako je například Rabštejský hrad a zámek, hrad Sychrov, kostel s.p. Marie Sedmibolestné, nebo klášter Servitů.

Na tomto místě, jsem se rozhodl vytvořit připomínku toho, že nejen mí předci zde mordovali své poddané, ale i nějakou poctu všem, co zde umírali. Dílo abstraktně může připomínat nějaké propadliště, ale zároveň jakousi schránku lidských duší. Celé dílo je vyhotoveno z dřevěných trámů 30x30cm a je 4m vysoké a stalo se pohledovou dominantou krajiny Rabštejna.

5.2 DVŮR VRANOV

Dvůr Vranov je zchátralé stavení. První písemná zmínka o osídlení na jeho současném místě pochází z roku 1269, kdy zde stála stejnojmenná ves, která později zanikla. Hospodářský dvůr stojí na místě zaniklé vsi prokazatelně doložen od roku 1672, což však nevyklučuje jeho starší založení. V této době také již byla vysázena Vranovská alej spojující dvůr s městem. ⁶

V roce 2015 zde proběhla sochařská výstava s mými přáteli: Adamem Trbuškem, Vojtěchem Soukupem a Františkem Dvořákem. A té to výstavy jsem byl součástí. „*Tvůrci zde vytvořili ojedinělou instalaci ve zchátralém barokním hospodářství Vranov u Rabštejna. Autoři projektu se chopili tohoto tématického prostředí rozpadu a zániku, coby opuštění doby včerejší, zpřetrhaní lidských kořenů a domělý útěk od prostého, elementárního vnímání života a smrti k pomíjivému zatmění mysli 21. století. Autoři v prostranství barokního statku rozehrávají sérii dialogů, kde své objekty uvádí v konfrontaci s postupně zanikajícím prostředím, prostředím deformovaným nejen lidským nebytím.*“⁷ (citace z tiskové zprávy) Výstava již byla de-instalována a byla prezentována v rámci kulturní akce: Devět týdnů baroka Plzeňského kraje. A nyní zpět k popisu diplomové práce.

Svoji pozornost jsem věnoval bývalé stodole, na které jsem v několika letech zkoumal její postupnou degradaci, a to až do doby, kdy mne vnikla myšlenka, že zde vytvořím sochu. Tato myšlenka od počátku byla velmi prostá. Jednalo se o představu, že spadl „boží kámen“ z nebe a obrátil střechu stodoly naruby. Avšak vizuální podoba

této myšlenky se v průběhu času z určitých důvodů velmi měnila. Jedním z důvodů byly, například opakované útoky místních loupežníků, kteří rozkrádali původní zdivo stodoly kvůli břidlici, která je základním prvkem této krajiny. Já však v myšlence inverzního krovu setrval.

Celé dílo jsem započal hledáním onoho „božího kamene“, kamene který není přirozený v prostředí, ve kterém se stodola nachází. Kámen jsem nakonec objevil v lomu Dolní Horaždovice a panem střelmistrem mi bylo řečeno, že tento kámen je směsice pegmatitu a dolomitu a že se nikde jinde na světě nevyskytuje. Od původní myšlenky, kdy jsem přemýšlel o jednom kameni, jsem nakonec došel k představě, že chci kameny tři. Bylo to z několika důvodů. Například protože už mi nezbylo moc původního zdiva, hmoty která utvářela kompozici stodoly. A také mne fascinovala představa, jakým způsobem mohu pracovat se vztahy mezi hmotami–mezi jednotlivými kameny. Tyto vztahy jsem se pokusil převést do jistého druhu vesmírné geometrie, kterou si kameny vzaly sebou z nebe. Dalším krokem byla realizace inverzního krovu, k tomu jsem použil staré trámy, které předtím utvářely střechu stodoly, z důvodu, aby zde probíhal nějaký symbol, princip znovu navrácení původního dřeva jako materie zpět do stodoly.

„Rozdíl mezi mnou a většinou takzvaných ateistů je pocit naprosté pokory před neuchopitelným tajemstvím a harmonií kosmu.“

Albert Einstein

5.3 RELIÉFY ZANIKLÝCH DOMŮ

Jak už jsem naznačil dříve, celá diplomová práce. má být připomínkou zaniklé vesnice Vranov. Tudíž jsem uznal za vhodné, aby i zde na základních kamenech bývalých domů probíhal nějaký symbol- artefakt lidských příběhů. K tomu jsem použil sochu, jenž jsem vytvořil už v minulosti a která hledala roky své umístění. Jelikož se jedná o starší práci, zmíním se jen ve zkratce. Je to dutý dřevěný pilíř, který vypovídá o prázdnotě lidského počínání, a nese v sobě určitou materii vzduchu jako základní složku života na planetě. Socha se v tom to ohledu může dotýkat tajemství vzniku, a nebo vypovídat takřka o emanaci hmoty.

„co je důležité, je očím neviditelné“

Antonie de Saint-Exupéry

5.4 PROLOGY

Součástí diplomové práce je také série sedmi hmotných prologů k dané krajině. Bohužel nechci objasnit žádný z nich, jelikož jsou soukromé...*kdysi jsem nemíval tajemství, teď tajemství definují kdo jsem a kde jsem.*

„Do hloubek polí duši vnořenou, ptám se i odpovídám“

Ladislav Stehlík

6 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

Během celé práce bylo použito několik technologických přístupů. Při práci s materiálem jsem dbal na rukodělnou stránku opracování povrchu, hru se strukturami, vypnutými křivkami a plochami. Snažil jsem se vycházet ze starých řemeslných technik našich předků. Mezi nepoužívanější tesařské nástroje patřily hlavně různé druhy seker (podtínací, hlavatka a malá širočina, teslice), ale byly použity i dláta, pořez, rámová pila. Kamenické ruční nástroje byly hlavně špice, dláta, šalírka, prejskač, zubák aj..⁸ Manipulační práce byly realizovány spojením prastarých a současných technologií – prvky sochy byly vláčeny i tlačeny traktorem na sucho, při zvedání byl použit hřebenový hever, ale také hydraulická ruka.

6.1 KOMPOZIČNÍ KRAJINNÝ KONTEXT

Realizace je umístěna nedaleko od historického města Rabštejn nad Střelou, které leží 40km severně od města Plzně. Jde o krajinu komponovanou ve vazbě na Rabštejn, proto si dovolím krátký historický exkurz.

První písemná zmínka pochází už z r. 1269. Rabštejn proslul hlavně kvůli těžbě břidlice, která se mimo jiné, používala při stavbě a opravách pražského chrámu sv. Víta, Prašné brány, Karlštejna a vyvážela se i do ciziny. Nyní je břidlice chráněna a těžba zakázána. Nachází se zde také druhý nejstarší dochovaný most v České republice, patrně starší než Karlův most v Praze. Název města souvisí pravděpodobně s jeho polohou, a s pověstí o havranovi a nalezeném prstenu. Je odvozen od bájného vzniku města na skále. Slovo *Rabenstein* v překladu znamená havraní kámen. Z jeho veliké minulosti, chci ještě zmínit r. 1938 kdy se Rabštejn stal součástí Sudet a musela odejít část místní české menšiny. Spolu s ní městečko opustily i poslední dvě židovské rodiny a zakončily tak téměř 300 let dlouhou historii rabštejnské židovské komunity. Zároveň byl z náměstí odstraněn pomník Tomáše Garrigua Masaryka. Válečné operace se vzhledu městečka příliš nedotkly, ale výrazně ovlivnily život jeho obyvatel. Ještě před koncem druhé světové války v roce 1945 bylo navíc v blízkém okolí Rabštejna německými vojáky zastřeleno několik válečných zajatců.

Jedinou útěchou kdysi hrdému královskému městu, které dnes obývá pouhých 21 stálých obyvatel, bylo obnovení Masarykova pomníku po roce 1989 a vyhlášení historického jádra městskou památkovou zónou 10. září 1992.⁹

*„Co jsem tady poznal, prožil
co mi odsud vniklo do žil
Co sem blaha přijal vděčně
moh bych líčit nekonečně“*

7 ZÁVĚR

Návraty k mýtům a archetypům mne vždy fascinovaly. Taktéž vztah přírody a kultury, prolínání historických faktů a mytologických struktur, vzájemného působení vzpomínky a prožitku. Mé dílo lze charakterizovat jako teritorium, v němž se střetávají poselství dávné historie se současným stavem života a životními pocity současného člověka. Tento útěk k počátkům chápu jako oporu v dnešním chaotickém světě, jako práci s konkrétním prostorem, a odhalování jeho potlačené či zapomenuté historie. Jako příběhy, a snahu o navrácení jejich zapomenuté paměti.¹⁰ Je zajímavé, že mnohá ohniska–jako jsou lidská sídla–se sama nemění, ale mění se síť jejich vztahů. Krajina je neuronová síť, ve které se vynořují a zapadají jednotlivé body. Vztahy mezi nimi někdy mizí, ale jindy jen dlouze spí a neví se, zda je někdy něco či někdo probudí.

8 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

8.1 KNIŽNÍ A PERIODICKÁ LITERATURA

1 SÁDLO, Jiří a David STORCH. *BIOLOGIE KRAJINY: BIOTOPY ČESKÉ REPUBLIKY*. Vyd. 2. Praha: Vesmír, 2000. ISBN 80-85977-31-1.

2 CÍLEK, Václav. *KRAJINY VNITŘNÍ A VNĚJŠÍ: TEXTY O PAMĚTI KRAJINY, SMYSLUPLNÉM BOBROVI, AREÁLU JABLKOVÉHO ŠTRŮDLU A TAKÉ O TOM, PROČ LEZEME NA ROZHLEDNU*. 2., dopl. vyd. Ilustroval Miloš ŠEJN. Praha: Dokořán, 2005. ISBN 80-7363-042-7.

4 HEINZ-MOHR, Gerd. *LEXIKON SYMBOLŮ: OBRAZY A ZNAKY KŘESŤANSKÉHO UMĚNÍ*. Praha: Volvox Globator, 1999. ISBN 80-7207-300-1.

5 HEINZ-MOHR, Gerd. *Lexikon symbolů: obrazy a znaky křesťanského umění*. Praha: Volvox Globator, 1999. ISBN 80-7207-300-1.

8GERNER, Manfred. *Tesařské spoje*. Praha: Grada, 2003. Stavitel. ISBN 80-247-0076-X.

8.2 INTERNETOVÉ ZDROJE

3 DOSTUPNÉ Z:

[HTTPS://DSPACE5.ZCU.CZ/BITSTREAM/11025/13473/1/JAKUB%20Sik.%20CLOVEK%20A%20SVET_BP..PDF](https://dSPACE5.zcu.cz/bitstream/11025/13473/1/JAKUB%20Sik.%20CLOVEK%20A%20SVET_BP..PDF)

6 DOSUPNÉ Z :[HTTP://WWW.POSTRELI.CZ/CATALOG/DVUR-VRANOV-C255.HTM?LAST=1](http://www.postreli.cz/catalog/dvur-vranov-c255.htm?LAST=1)

7 DOSTUPNÉ Z : [HTTP://DEFORMA.CZ/PROJEKTY/](http://deforma.cz/projekty/)

9 DOSTUPNÉ Z :[HTTP://WWW.RABSTEJNNADSTRELOU.CZ/CLANKY/HISTORIE.HTML](http://www.rabstejnadstrelou.cz/clanky/historie.html)

10 VOLNĚ Z :

[HTTPS://DSPACE5.ZCU.CZ/BITSTREAM/11025/13473/1/JAKUB%20Sik.%20CLOVEK%20A%20SVET_BP..PDF](https://dSPACE5.zcu.cz/bitstream/11025/13473/1/JAKUB%20Sik.%20CLOVEK%20A%20SVET_BP..PDF)

9 RESUMÉ

The statue called Transformation is about what I see, it is not here anymore. The realization is located near Rabštejn nad Střelou and should be a reminder of the extinct village Vranov. The whole work is about the general landscape context. Being aware of how the country could look in the eyes of my ancestors who walked around this country. The sculpture-specific installation with the principles of land art (rather the landscape) is divided into several parts and complemented by several prologues: Dvůr Vranov, the defunct village Vranov, Šibeniční vrch. At each of these places stands a separate abstraction object that speaks to the given landscape. This is about the visibility of places in nature that carry the breath of forgotten drama. The written form of the diploma thesis is about the relation of man to the landscape. About how the landscape which we live in is shaped and what memory it has. The relationship of nature and culture, the intermingling of historical facts and mythological structures, the interaction of memory and experience. My work can be characterized as a territory in which the message of ancient history meets the present state of life and the feelings of contemporary man. This escape to the beginnings I see as a support in today's chaotic world. Working with a specific space, revealing its suppressed or forgotten history. Stories and an effort to restore their forgotten memory.

10 SEZNAM PŘÍLOH

Příloha č.1,

Mapa Rabštejna nad Střelou, převzato z: <https://mapy.cz/>

Příloha č.2

Letecký pohled na zaniklou vesnici a statek Vranov, převzato z: <http://www.postreli.cz/catalog/dvur-vranov-c255.htm?last=1>

příloha č. 3

Dvůr Vranov, foto: Eliška Pánková

příloha č. 4

Dvůr Vranov, Foto: vlastní

příloha č. 5

Výstava Deforma, publikováno z: <http://deforma.cz/projekty/>

příloha č. 6

Bývalá stodola, foto:vlastní

příloha č. 7

Bývalá stodola, foto:vlastní

příloha č. 8

Bývalá stodola, foto:vlastní

příloha č. 9

Bývalá stodola s usazenými kameny, foto:vlastní

příloha č. 10

Staré trámy před osekáním, foto:vlastní

příloha č. 11

Kmeny před osekáním, foto:vlastní

příloha č. 12

Osekaný trám s vloženým prologem, foto:vlastní

příloha č. 13

Osekané kmeny a trámy, foto:vlastní

příloha č. 14

Výsrava starých trámů, foto:vlastní

příloha č. 15

Osekané trámy, detail, foto:vlastní

příloha č. 16

Stará stodola, proces práce, foto:vlastní

příloha č. 17

Proces práce, foto:vlastní

příloha č. 18

Stará stodola, celkový pohled, foto:vlastní

příloha č. 19

Stará stodola, celkový pohled, foto:vlastní

příloha č. 20

Stará stodola, celkový pohled, foto:vlastní

příloha č. 21

Stará stodola, celkový pohled, foto:vlastní

příloha č. 22

Stará stodola, celkový pohled, foto:vlastní

příloha č. 23

Stará stodola, celkový pohled, foto:vlastní

příloha č. 24

Stará stodola, celkový pohled, foto:vlastní

příloha č. 25

Stará stodola, detail, foto:vlastní

příloha č. 26

Stará stodola, detail, foto:vlastní

příloha č. 27

Stará stodola, detail, foto:vlastní

příloha č. 28

Stará stodola, detail, foto:vlastní

příloha č. 29

Stará stodola, detail opracování kamene, foto:vlastní

příloha č. 30

Dřevěný pilíř, celkový pohled, foto: vlastní

příloha č. 31

Dřevěný pilíř, detaily, foto:vlastní

příloha č. 32

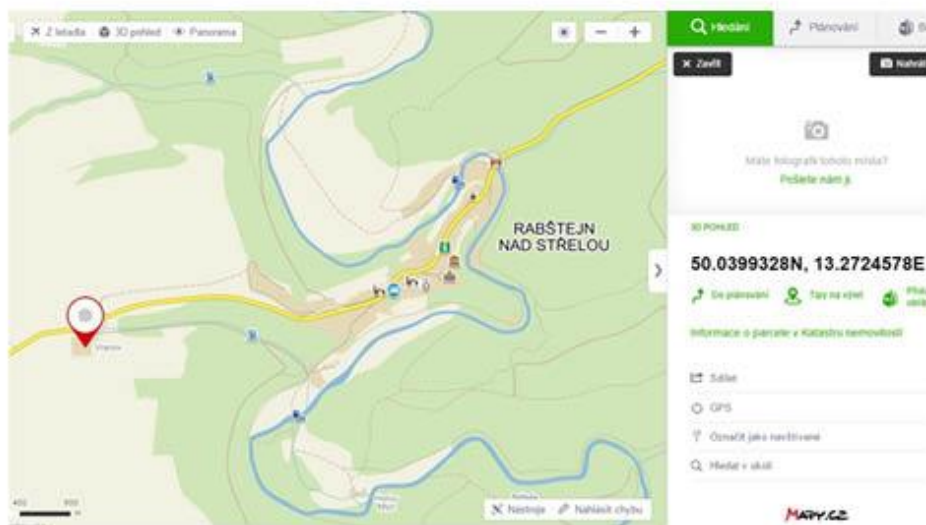
Šibeniční vrch, celkový pohled, foto:Eliška Pánková

příloha č. 33

Šibeniční vrch, celkový pohled + proces práce, foto: vlastní

příloha č. 34

Prology, serie hmotných prologů, foto: vlastní

Příloha č.1,
Mapa Rabštejna nad Střelou, převzato z: <https://mapy.cz/>

Příloha č.2
Letecký pohled na zaniklou vesnici a statek Vranov, převzato z: <http://www.postreli.cz/catalog/dvur-vranov-c255.htm?last=1>

příloha č. 3
Dvůr Vranov, foto: Eliška Pánková

příloha č. 4
Dvůr Vranov, Foto: vlastní

Jakub Šík

Jakub Šík

Vojtěch Soukup

František Dvořák

Adam Trbušek

Společné dílo

příloha č. 5

Výstava Deforma, publikováno z: <http://deforma.cz/projekty/>

příloha č. 6
Bývalá stodola, foto: vlastní

příloha č. 7
Bývalá stodola, foto: vlastní

příloha č. 8
Bývalá stodola, foto:vlastní

příloha č. 9
Bývalá stodola s usazenými kameny, foto:vlastní

příloha č. 10
Staré trámy před osekáním, foto:vlastní

příloha č. 11
Kmeny před osekáním, foto:vlastní

příloha č. 12
Osekaný trám s vloženým prologem, foto:vlastní

příloha č. 13
Osekané kmeny a trámy, foto:vlastní

příloha č. 14
Výsrava starých trámů, foto:vlastní

příloha č. 15
Osekané trámy, detail, foto:vlastní

příloha č. 16
Stará stodola, proces práce, foto:vlastní

příloha č. 17
Proces práce, foto:vlastní

příloha č. 18
Stará stodola, celkový pohled, foto:vlastní

příloha č. 19
Stará stodola, celkový pohled, foto:vlastní

příloha č. 20
Stará stodola, celkový pohled, foto:vlastní

příloha č. 21
Stará stodola, celkový pohled, foto:vlastní

příloha č. 22
Stará stodola, celkový pohled, foto:vlastní

příloha č. 23
Stará stodola, celkový pohled, foto:vlastní

příloha č. 24
Stará stodola, celkový pohled, foto:vlastní

příloha č. 25
Stará stodola, detail, foto:vlastní

příloha č. 26
Stará stodola, detail, foto:vlastní

příloha č. 27
Stará stodola, detail, foto:vlastní

příloha č. 28
Stará stodola, detail, foto:vlastní

příloha č. 29
Stará stodola, detail opracování kamene, foto:vlastní

příloha č. 30
Dřevěný pilíř, celkový pohled, foto: vlastní

příloha č. 31
Dřevěný pilíř, detaily, foto: vlastní

příloha č. 32
Šibeniční vrch, celkový pohled, foto: Eliška Pánková

příloha č. 33
Šibeniční vrch, celkový pohled + proces práce, foto: vlastní

příloha č. 34
Prology, serie hmotných prologů, foto: vlastní